

„...pán Andersen, skončil sa deň, dýchnite život do vašich viet, ste múdry pán, čítajte nahlas, pán Andersen...“

Piatočnú noc 31. marca sme spolu s množstvom detí v knižniciach a školách po celom svete strávili v našej škole v spoločnosti kníh a rozprávkových postáv. Prvá úloha čakala hneď pri vstupe: len ten, kto mal dosť šikovnosti (a možno aj odvahy) preliezť pavučinou, čo so spacákom a karimatkou v náručí nebolo až také jednoduché, sa mohol pripojiť k nočným čitateľom. Všetci, čo to zvládli, si rýchlo zložili batožinu v spacích izbičkách a plní očakávania sa usadili na chodbe. Tam nás do Rozprávokova voviedli žiaci z krúžku Vševedko s rozprávkou Ako dedko zasadil repku. Potom sa všetci rozdelili do skupiniek, ktoré sprevádzali rozprávkové spolužiačky z druhého stupňa. V triedach už čakali rozprávkové pani učiteľky spolu s knižkami a ich hrdinami. Pani učiteľka Juríková s Milanom Rúfusom deti previedla svetom slovenských ľudových rozprávok. S pani učiteľkou Barienčíkovou trošku nezvyčajne preleteli svetom spolu s tromi zhavranelými bratmi v podaní Jána Navrátila. Ďalej si upiekli s pani učiteľkou Smolkovou Pampúšika a s pani učiteľkou Magdolenovou prežili ťažké i radostné chvíle so škaredým káčatkom. Rýchlo sa bolo treba posilniť, lebo „do rána je dlhá chvíľa“. Na chodbe už totiž čakalo Vajce spolu so svojimi kamarátmi - vandrovníkmi. Aby nás nebolo málo, prišla nás pozrieť aj teta Anička z obecnej knižnice a priviedla so sebou... Hoci už bola polnoc a niektorým už klipkali očka, v kuchynke čakali ďalšie aktivity. Niektorí si skúsili vyrobiť vajíčka či iné ozdôbky zo slaného cesta, ďalší vytvárali farebné vzory na papierových vajíčkach. Tí, čo už nemali dosť tvorivých síl, si mohli pozrieť rozprávku a komu došli všetky sily, odchádzal do ríše snov. Nespavci, ktorí ešte zatúžili po knižkách, mohli nakuknúť do knižnice. Ale o pol tretej boli aj poslední vytrvalci v spacáku a konečne mohli odpadnúť i pani učiteľky. Spalo sa však krátko, lebo už o pol šiestej štebotali prvé lastovičky a veľmi rýchlo pobudili aj

ostatných. S námahou sa pobalili spacáky i karimatky, potriedili všetky veci, ktoré akosi nikomu nechýbali a už sa čakalo len na rodičov. Dúfame, že si so sebou odniesli pekné zážitky a už teraz sa tešia, že sa o rok 24. marca 2018 v zdraví zase zídeme. A možno príde aj Andersen...